

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET VERLIEFDE SPOOK

Luimig wagenspel in één bedrijf

door

1880

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2774

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET VERLIEFDE SPOOK* op te voeren moet de naam van auteur *FONS VINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2003/0220/07
ISBN 978-90-385- 08092

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 2 heren)

LOES : Een wat uitbundige maar naïeve meid

BABETTE : Haar ondeugend nichtje

NANETTE : En diens tweelingzus

BARON : Nors en leep

BENJAMIEN : Spook

JOSEFIEN : Zijn geliefde (Ook een spook)

INHOUD

Tante Loes is in alle staten. Ze is er van overtuigd dat er een spook op haar kamer zit. De Baron, een degoutant ventje, gelooft er niets van. Als de twee zusjes Anette en Babette arriveren, maken ze kennis met nonkel Benjamien die op aarde rondwaalt om zijn geliefde Josefien terug te vinden. Ze besluiten hem te helpen. Met de Baron heeft hij ook nog een appeltje te schillen want het is zijn schuld dat Benjamien er aan ging en dat hij voor eeuwig aan de fles hangt. Maar dat is niet de enige wandaad die hij beging. Als de Baron echter spijt betuigt om zijn verleden, dan zit de kans er in dat Benjamien en zijn geliefde die ondertussen ook als een dronken geest rondwaalt, verenigd worden.

(Loes de meid komt opgewonden het podium op. Ze heeft een nachtkleed aan en een -muts op. In haar trillende hand heeft ze een kaarsenpan)

LOES : MENEER DE BARON, word nu toch eens wakker

Allez vooruit een beetje rapper

Meneer de baron, ge zult het niet geloven

Wat er allemaal gebeurt daar boven

BARON : *(Op. Hij is goed gekleed met rijlaarzen en al)*

Is de oorlog uitgebroken ?

En zijt gij nu pas uit uw bed gekropen ?

Ge hebt u zelfs niet eens geëxcuseerd

Het is al elf uren gepasseerd

Wat zijt gij voor een luie meid

Ik heb zelf gezorgd voor mijn ontbijt

LOES : Meneer de baron, ik kon niet uit mijn bed

Het spook heeft mij dat weer belet

BARON : Nu moet gij toch eens horen Loes

Dat is nu altijd weer dezelfde smoes

Als gij nog één keer in uw bed blijft plakken

Kunt gij meteen uw koffers pakken

LOES : Geloof ge 't niet misschien ?

Ik heb dat spook voor mij gezien

Het zei, ik durf het haast niet uit te spreken,

(Spreekt met grafstem)

« Ik kom om mij te wreken

Dit was mijn kamer, hier is het gebeurd »

En toen heeft het uw behangpapier gescheurd

En daarachter was een kast

Duwde mij daarin en bond mij vast

Hij zei nog sorry dat ik U verwar

Maar hier achter zit de Baron zijn bar

Toen hij een fles wijn had uitgedronken

Zat hij de hele tijd naar mij te lonken

Hij nam een nieuwe fles en ging weer drinken

(Knipoogjes naar de baron die het op zijn zenuwen krijgt. Daarbij gaat ze nog met haar hoofd slaan ook)

BARON : Stop nu met dat oogjes pinken

LOES : Ik zou niet liever willen

Wat had je dan gedacht

Ik krijg het nu ook nog in mijn billen

Dat spook heeft mij nog altijd in zijn macht

(Ze begint nu ook met haar been te slaan)

BARON : Loes hou nu toch op met dat gezever

Ik krijg het aan mijn darmen en mijn lever

Ge zoudt beter kuisen en gaan koken

Ge maakt mij nog zot met uw geesten en uw spoken

IK HEB GEZEGD HIERMEE TE STOPPEN

WANT IK GA U VAN HIER NAAR GINDER KLOPPEN

(Geeft haar een zodanige mep dat ze over de grond tuimelt)

Gij moest U generen en u schamen

Om zo een onzin uit te kramen

Gij staat te liegen zonder te verpinken

Of zijt ge van mijn beste wijn gaan drinken ?

LOES : Oei, zie mij hier bibberen en beven

Zeg gij slaat er ook niet neven

Amai een buil, mijn hoofd doet pijn

EN IK ZIT NIET AAN UW BESTE WIJN

BARON : Zijn die flessen dan vanzelf gaan lopen ?

LOES : Nee, dat spook daar heeft ze uitgezopen

BARON : Wilt ge nu eens stoppen met die grap

Of ik bind u boven aan de trap

Ik ben weg, mijn paard staat al op mij te wachten

Hoor, het staat reeds te hijgen en te smachten

(Men hoort het gekke getoeter van een brommer)

LOES : Een paard dat moet toch briesen?

Of is er mij iets ontgaan?

BARON : Ja maar met dat sneeuwen en dat vriezen

Heeft het een valing opgedaan

LOES : Maar de winter is nu toch voorbij

Word ik nu zot of gij

BARON : Dat is nog van verleden jaar

Maar dat beestje wordt dat nog altijd goed gewaar

Enfin en stop maar uw getater

Haal alvast een emmer water

Of begin hier maar te boenen

En kuis mijn botten en mijn schoenen

Als ik weerkom moet dat hier schitteren en blinken

Dat het hier weer niet ligt te stinken

Ge zijt verwittigd of anders kunt ge gaan

Ja mijn paardje, het baasje komt er aan *(Af)*

(Men hoort nu het geloei van een koe)

LOES : Hebt ge dat nu van uw leven

Een paard dat straks nog melk gaat geven

Die heeft ze ook niet op een rij

Oei zie mij hier staan in nachtkledij

Het is al bijna noen

En ik moet hier nog van alles doen

En nichtjes komen vandaag of morgen

Nog meer lawaai en zorgen

Want die twee , je mag het gerust van mij geloven

Keren de hele boel onderste boven

Die kunnen babbelen en kwetteren

Maar ja, ik sta hier zelf weeral te tetteren
 Maar nu gedaan met preken en gedonder
 Met borstel en zeep verricht ik hier een wonder. *(Af)*

*(De twee nichtjes op. Ze hebben sproeten en zien er verder zeer ondeugend uit.
 Ze hebben hetzelfde pak aan want het is een tweeling en hebben hun rugzak of
 bagage mee.)*

BABETTE : Psst, allez vooruit Anette ze is zich nu gaan kleden

ANETTE : Ja maar Babette, ik ben bijna omvergereden

Ik dacht dit is het einde kind
 En gij maar verder vlammen in de wind
 Als een zotte, onverstord

BABETTE : Maar ik heb niets gezien of niets gehoord
 Daarbij ge moet er nu niet verder over zagen
 We zijn hier op vakantie voor een tiental dagen

ANETTE : En elke dag ons Loesje plagen
 Ze zal weer mopperen en zagen

BABETTE : We zullen haar bestoken
 Met haar eigen geesten en spoken
 Ze kan niet zwijgen van haar spook

ANETTE : Maar waar er vuur is is er rook
 Heu, waar er rook is is er vuur
 Ik begin te twijfelen op de duur
 Maar mijn ogen zijn nog te vertrouwen
 Lag er daar geen laken opgevouwen ?

(Ze bekijken mekaar en lopen gillend af. Ze komen weer op met een laken)

BABETTE : Tante Loes zal aan het gillen slaan
 Als ze haar spook voor zich ziet staan
 Gaat gij aan de ingang daar een beetje waken
 Ik ga mij tooien met dit laken
(Ze slaat het laken om zich heen)

ANETTE : Maar gij juicht toch veel te vroeg

Gij zijt als spook niet groot genoeg

BABETTE : *(Laat laken zakken)*

Gij hebt alweer de boel verpest

Gij weet alles weer het best ?

Een spook maakt mensen altijd bang

Of het nu een klein is of heel lang

ANETTE : Geef hier dat laken

We moeten toch een beetje indruk maken

BABETTE : Wat zijt gij nu weeral van zinnen

Met u kunt ge van tijd toch niets verzinnen

ANETTE : Ze gaat onder de tafel duiken

Maar probeer eerst eens in mijn nek te kruipen

BABETTE : Gij blijft mij maar verwonderen

Ziet ge mij al naar beneden donderen ?

ANETTE : Sta op die stoel daar in de hoek

Of doet ge weeral in uw broek ?

BABETTE : Wilt gij eens op uw taal letten

Maar goed , ik zal deze stoel dan hier maar zetten

À propos, gij zijt toch sterk en niet zo dom

Als gij nu eens in mijne nek klom ?

ANETTE : En zal dat niet hetzelfde zijn ?

Mens gij zijt van tijd toch een konijn

BABETTE : Houd nu toch eens uw manieren

Of moet ik u eens van 't podium zwieren

ANETTE : Dat zoudt ge nu wel wensen

Pas maar op of ge ligt straks zelf tussen de mensen

(Ze nemen mekaar vast en proberen mekaar in het publiek te gooien)

BABETTE : STOP. Het is nu gedaan

Straks komt tante Loes er aan

ANETTE : Ge hebt gelijk, dat ware straf

Want dan is elke lol er af

Komaan, willen jullie alvast beginnen krijsen ?

(Tot publiek)

Ik zal mij wel in mijn zusters nek hijsen

Ik kruip eerst op deze stoel

Dan ben ik dicht bij mijn doel

(Ze doet dit met het laken in haar hand)

BABETTE : En hang het laken over ons zoals een hoes

Dan roepen jullie luid op tante Loes

(Nu Anette in de nek van Babette zit, drapeert zij het laken over hun beiden. Zij geven een teken en iedereen begint nu te roepen op tante Loes)

LOES : *(Op met emmer water en dweil.)*

Wat is dat... ?

(Ze valt met gil in zwijm als ze het »grote spook« ziet.)

ANETTE : *(Die het laken laat vallen)*

Oeoei, het zal haar zeker niet bevallen

Ze is, denk ik, in zwijm gevallen

BABETTE : Of ze heeft een kater

Besprenkel haar met water

ANETTE : *(Die haar « overvloedig » met water besprenkelt)*

Kijk, ze gaat al met haar ogen knippen

Ik zal de rest hier uit gaan kippen

(Dreigt de emmer boven het publiek uit te gieten)

BABETTE : NEE, zijt gij nu zot of zat ?

Die mensen hun kostuum wordt kleddernat

Ze dragen wel geen hemden of geen dassen

Maar ze hebben zich voor ene keer gewassen

Ze zijn hun schoenen gaan poetsen en gaan strijken

Om naar ons te komen kijken

ANETTE : O pardon, ik wou het zover niet laten komen

Ach kijk, ons tante Loes is bijgekomen